

Karácsonyi Béla elvtárs, Kossuth-díjas egyetemi docens, országgyűlési képviselő beszéde az Októberi Forradalom 36. évfordulója alkalmából a Nemzeti Színházban rendezett ünnepségen

— Ma, amikor szocializmust építünk, hazánk felzárkózott az emberi haladás élvonalába, — mondotta Karácsonyi elvtárs bevezetőjében — mind formájukban, mind tartalmukban megváltoztak ünnepeink is. A régi ünnepek a magyarság elszigeteltségét, magára-hagyottságát szimbolizálták: — új ünnepeink, mint november 7-e, május 1-e, a haladó emberiség közös, nemzetközi történelemformáló tevékenységéből való szerves, alkotó bekapcsolódásunkat jelképezik.

A mi ünnepeink az alkotó élet ünnepei, a nemzeti egység ünnepei, az emberiség jobb felével való szétválasztatlan kapcsolatunk ünnepei, legyőzhetetlen erőnk tanúsító, új, még nagyobb sikerekre mozgósító ünnepek. S mindez egy közös forrásra megy vissza, az ünnepek ünnepe, az emberi történelem legdicsőségesebb fordulópontjára: a Nagy Októberi Szocialista Forradalomra.

Az emberiség évezredes küzdelme csak a marxizmus tudományosan kikovácsolt harceszközének segítségével és a mi huszadik századunkban, az Októberi Forradalommal dönt el véglegesen a többség, a dolgozók, a felszabadulás javára. Ekkor vált valóra mindaz, amiben a legjobb emberi elmék csak bátoritanul reménykedtek. Szinte látnoki tehetséggel vetette papírra nagy költőnk, Csokonai a burzsoa forradalommal kapcsolatos kiábrándulás közepette a messiási jövőbe pásztorozó gondolatot: «Magyar! Hajnal hasad!» című 1796-ban megjelent versében:

„Biztatja hazánkat vidámitó képe,
Hogy már a magyarok napja is kilépe
S rövid időn felhág egünk dől-
pontjára
Hogy világosságot hintsen vala-
hára...
... Ezt minap egy jámbor ma-
gyar énekelt,
S benne a huszadik századot kép-
zelte.”

Karácsonyi elvtárs ezután elmondotta, hogy az emberiség sokat alkotott, új technikai, kulturális értékeket formált ki a társadalom régebbi fejlődése során is, de minden egyes előre tett lépés óriási áldozatokkal járt. Az elért eredmények élvezete pedig csak a kiáltásoknak szűk rétegének jutott osztályrészül, — a társadalom életét fenntartó, a szükséges javakat termelő, a történelmet valójában alkotó tömegek sorsa a robot és a kismimizettség volt.

— Ebbe a régi, örökkévalónak hirdetett világba ágyúzott bele az Októberi Forradalom és ismertette el az addig csak statisztaként kezelt dolgozó népet azzá, ami addig is valójában volt: a történelem főszereplőjévé — folytatta Karácsonyi elvtárs. — Az Októberi Forradalom — melynek pörölycsapásai alatt a szovjet költő szavaival «a vén világ roppan» — minden addigi forradalomnál tudatosabb volt: a hely, az idő, a célok, az eszközök szinte utólagosan pontossággal előre-meghatározásán alapult és igazolja az a tétel, hogy a marxizmus-leninizmus tudományának alkotó ismerete és tudatos, helyes alkalmazása olyan fensőbbrendűséget biztosít a cselekvő ember számára, amely más korok emberei előtt szinte elképzelhetetlennek tűnt volna. Ennek a tudománynak a

megtestesítője a forradalom vezére, Lenin, aki — mint Majakovszkij írja — «mindent tudva tud».

„Hatalmas fejében száz tartomány világított,
Nyüzsgött vagy másfél milliárd ember,
Egy éjszaka megmérte az egész világot...”

Ezután a marxizmus-leninizmus elmélete behatódó megismerésének jelentőségét hangsúlyozta Karácsonyi elvtárs, majd így folytatta:

— Azt, hogy mi, magyar dolgozók nem vagyunk többé idegen erők játékszere, hogy kezünkbe vehettük saját sorsunk irányítását, formálását, felszabadulásunknak, felszabadulásunkat pedig végső soron az Októberi Forradalomnak köszönhetjük.

Ezután beszélt Karácsonyi elvtárs arról, hogyan segítette a győztes forradalom országa más országok dolgozóinak felszabadulását.

— Az Októberi Forradalomtól kapott szabadság — mondotta — arra kötelezett bennünket, hogy vaskövetkezetességgel, felelmet és ingadozást nem ismerve felszámoljuk hazánkban a több mint ezer esztendő kizsákmányolást, a nép kezébe adjuk a hatalmat, a társadalom termeléséhez szükséges összes anyagi javakat, a szellemi élet, a kultúra minden kincsét. E kötelezettségek javarészt máris valóra váltottuk dicső pártunk, a Magyar Dolgozók Pártja vezetésével.

Beszéde további részében foglalkozott Karácsonyi elvtárs a november 7-e tiszteletére indított munkaverseny eredményeivel, majd így folytatta:

Jelentős eredményekkel büszkélkedhetünk kulturális téren is. Vannak vegyészeink, fizikusaink, matematikusaink, orvosaink, akik nemcsak idehaza szereztek elismerést és megbecsülést a Szegedi Egyetemen, de világviszonylatban is olyan kiemelkedő tudományos teljesítményekkel büszkélkedhetnek, amelyek a szocialista tudomány anyagi lehetőségeinek és szellemi fölényének magasabbrendűségét hirdetik s amelyeket — ha sokszor fanyalgva is — a burzsoa kutatók is kénytelenek elismerni. Minden lehetőségünk megvan arra, hogy Szegedet kultúrközpontjává tegyük. Újjászülött városunk színház, és zenekultúrája. E helyi példákkal is bizonyítani tudjuk, hogy a kultúra virágzásának nem a tömegek rabszolgasága az előfeltétele, hanem éppen ellenkezőleg, a tömegek szabadsága, aktív részvétele a kultúra kialakításában és elsajátításában. Ezen a téren beláthatatlan perspektívák nyílnak előttünk. A dolgozó tömegek kulturális színvonalának állandó emelése a szocializmus, a kommunizmus egyik létfeltétele. Szegednek ebben a nemes küzdelemben az élenjárók közt kell haladnia.

Beszélt ezután Karácsonyi elvtárs pártunk és kormányunk új gazdasági intézkedéseiről:

— A mi pártunk egy test, egy lélek a dolgozó tömegekkel. A mi pártunk a marxizmus-leninizmus biztos irányítóját követi az építésben. A mi pártunk nem fél a dolgozók bírálatától és saját hibái elismerésétől. Hibákat elkövethetünk, — de ha a fővonal helyes és a párt erős ahhoz, hogy kellő időben

feltárja a hibákat, tudunk javítani. Ha a fővonal helyes, még a tévedések sem jelentenek teljességgel hiábavaló kerület: annyi áldozat árán kifejlesztett új nehéziparunk például a fogyasztási cikkek bőséges előállításának biztos bázisául szolgál.

A Központi Vezetőség új irányelvei és a kormányprogrammal elejét vette annak, hogy az iparosítás és a jólét kezdődő ellentmondásból ellentét váljék. Népi demokráciánk fejlődésében ezzel új szakaszdöntő: a szocializmus építésének ama szakasza, amelyben harmonikusan érvényesítjük a szocializmus gazdasági alapelveit, melyek lefektetett célt és eszközöket.

A munkások, parasztok személyes érdekeltsége a szocializmus hatalmas hajtóerejévé válik. Majakovszkij felelhetetlen alakja, Iván Kozjrev vasöntő is az új lakáson és fűrdőszobán keresztül jutott közelebb annak felismeréséhez, milyen finom dolog a szocialista szöveti hatalom. Az árleszállítások, a fogyasztási cikkek növekvő bősége, a lakásépítési program, a szociális szolgáltatások kiszélesítése, az anyagi terhek fokozatos csökkentése, a több kultúra — ezernyi eszköz annak tudatosításához, hogy a szocialista rend sokkal magasabbrendű, mint a tőkés kizsákmányolás rendje.

— Elvtársak! Ma, amikor az Októberi Szocialista Forradalom megívó hősi nemzedékre emlékezünk vissza hálás szívvel, világosan kell látnunk, hogy a minemzedékünk feladata is nehéz és dicsőségteljes, harcos, a legnagyobb fokú tudatosságot igénylő, történelemformáló feladat. Az a hivatásunk, — mondotta befejező szavaiban Karácsonyi elvtárs — hogy befejezzük az Októberi-nyitotta hatalmas átmeneti korszakot, a szocializmus felépítését s hogy ne csak a messi nemzedékek számára, de a magunk javára és boldogságára is felépítsük az emberiség évezredes vágyait beteljesítő, immár kezelhető közelségű kommunista társadalmat.

A dolgozók érdekeit jobban szemelőtt tartó munkát kérünk a KIK-től

A Szegedi Közületi Ingatlankezelő Vállalat felügyelete, gondozása alá számos szegedi lakóház tartozik. A KIK feladata ezeket a házakat, mint közvagyon, az adott lehetőségekhez mérten, megfelelő gondossággal kezelni és rendben tartani. Több romlakást és megromlalt épületet hoztak rendbe a KIK dolgozói az elmúlt hónapok során, vagy hozatott rendbe a KIK más vállalatokkal. Legutóbb például a Gólya utca 4. szám alatt két kétszoba-konyhás lakást állítottak helyre, adták át a dolgozóknak. Ezenkívül számos helyen végeznek kisebb-nagyobb javítási munkát az államosított házakban. Azonban nem minden esetben mondható el a KIK-ről, hogy eleget tesz feladatainak és kielégíti a bérleti jogos igényt. Ezt számos tény közül bizonyítják szakszervezetünk, a házvezetői és lakók, melyek komoly hiányosságokat tárnak fel a KIK munkájában.

Álljon itt első példának a Szegedi Kenderfonógyár egyik dolgozójaként, Balogh Ferenc elvtársnak az esete, aki a Mikszáth Kálmán utca 5. szám alatt lakik. Balogh Ferenc ez év júliusában igényelte jelenlegi lakását, mely akkor még üres raktárhelyiség volt, de kellő átalakítási munka elvégzése után barátságos lakássá változott volna, ha... Az történt ugyanis, hogy a KIK augusztusban hozzáfogott a helyiségnek lakássá való átalakításához, midőn az erre a célra szükséges anyagi rész biztosítva volt. A munkát azonban rövid idő múlva abbahagyták. Mikor Balogh elvtárs később sürgette a munka befejezését, amelynek érdekében sorra kilincselte a KIK-et, a tanácsot és a Vegyipari Vállalatot — mert a KIK annak adta át a munkát — ennek eredményeként folytatták az átalakítást. De hogy történt, hogy nem, nem sokkal később ismét abbahagyták... Nemrég Balogh elvtárs felment a tanács kommunális osztályára, hogy segítséget kérjen ügyének elintézéséhez, hogy a lakásba mielőbb be tudjon költözni. Itt arról szerzett

Szüntessék meg a basáskodást, törődjenek a dolgozók újításaival a Szegedi Kéziparüzőgyárban

A Szegedi Kéziparüzőgyárban egyes művezetők nem megengedhető hangon beszélnek a munkásokkal. A felvilágosító, a túrelmes nevelőmunka helyett gorbabáskodással, basáskodással akarnak rendet, fegyelmet tartani az üzembeszékekben, ami joggal elkedvetleníti a dolgozókat a munkától. Ilyen művezető az üzembeszéki Szőgi János, aki kiabál, gorbabáskodik a dolgozókkal, sokszor leíratatlan módon elragadtatja magát. Különösen türelmetlen a fiatalokkal szemben és Nagy Jolánt például — aki egyébként kétszázötvenöt éves nevelésre szorult — ezekkel a szavakkal «nevelte»: «Kivágok, mint a szemetet». És el is küldte az üzemből.

Szőgi Jánost már nem egy esetben megbírálták az üzemből, a sajtóban is azért, mert sokszor durván, gorbabán beszél a dolgozókkal — mégsem változtatott magatartásán. Ez persze nem is csoda, hiszen maga a pártvezető titkára, Schwarcz Lipótné elvtársnő is azt mondja, hogy «itt az üzemből csak így és ilyen hangon lehet fegyelmet tartani és Szőgi elvtárs helyesen cselekszik». Az kétségtelen, hogy vannak üzemeinkben fegyvelembontók, de még azokat is szíves felvilágosító munkával, a jó munkára való nevelés ezernyi ágával próbáljuk a helyes útra téríteni, de semmi esetre sem a gorbaba szitkozódással.

Porosodó újítások

Az újításokkal való nemtörődés is gátolja, fékíti a terv teljesítését, a termelés fokozását a Szegedi Kéziparüzőgyárban. Az üzemből több mint 40 olyan beadott újítás van, amely hosszú hónapok óta az újítási felelős — Horváth Ferencné elvtársnő — fiókjában porosodik. Pántya József például még 1952 november 21-én beadott egy újítást, de még mindig nem vezették be. Deák Imre újítása 6. Kukulai Mihály újítása pedig öt hónapja hever a fiókban. Horváthné elvtársnő hiába megy bár-

kihez, hiába sír, hiába toporog, nem kap segítséget. Sem a párt-vezetőnek, sem pedig az üzemből vezetőnek nem szívügye az újítás. Ennek következtében egészen addig, amíg az újítók nem követelték erőlyesen újításaik bevezetését, alig tettek valamit az újítások érdekében. Farkas István művezető az, akit megbíztak az újítások kivitelezésével, elkészítésével. De Farkas csak legint az újításokra és ha Horváthné elvtársnő érdeklődik az újítások felelős, Farkas így válaszol: «Most nem érünk rá újításokat csinálni, mert első a termelés, a terv teljesítése». Ez Farkasnak az elve és a Kéziparüzőgyár vezetősége pedig egyszerűen szemet hűny veszélyes nézete felett és nem veszi észre, hogy Farkas «elvé» bontja, sorvasztja a kezdetben egészségesnek indult újító mozgalmat, lebecsüli az újítókat, a technika forradalmait s egyben a termelést is hátráltatja.

A vezetőség feladata

Mindezek a helytelen felfogások, hibák — amelyért elsősorban felelős a vállalat vezetője — gátolják a termelés egyenletes emelkedését a Szegedi Kéziparüzőgyárban. A vállalat a fennálló hibák és objektív nehézségek miatt csak nagyon nehezen tudja teljesíteni az évi tervét. A terv teljesítése pedig törvény! Eppen ezért mielőbb szüntesse meg a gyár vezetősége ezt az állapotot az üzemből. Számolják fel maradéktalanul a basáskodást, a gorbabáskodást és helyette teremtsenek egészséges munkaszellemet. Az újításokkal pedig törődjenek sokkal többet, mint eddig. Tekintsenek úgy minden újítást, mint a termelés fokozásának, a munka megkönnyítésének eszközt és ne feledjék el, hogy a papíron beadott újítások mögött élő, eleven emberek vannak, akik sokat törődtek, dolgoztak az újításokon. Ezek pedig olyan emberek, akik gyűlölik a régit, az avultat és újításaikkal gyorsabban, jobban akarnak dolgozni a kormány programja, a béke, a jólét, a szebb élet programjának mielőbbi megteremtéséért.

Több évtizedes munkájáért megjutalmaztak számos színházi dolgozót

Szombaton este, a színház szépen felszított társalgójában bensőséges ünnepség zajlott le, ahol november 7. alkalmából a jó munka megérdemelt jutalmait osztották ki. Ez alkalommal különösen kedves, megkapó köszöntésnek voltak tanúi a megjelentek. Azokat a dolgozókat tüntették ki, akik több évtizede vannak már a színháznál.

Legtöbbjüknek nem írnak a színlapok, s mégis jól ismerik őket Szeged dolgozói. A kitüntetettek pénzjutalmát és a szakszervezettől kedves ajándékokat, virágokat kaptak. Viharos taps köszöntötte őket munkájuk méltóságánál. A csodálkozás és az elismerés moraja zúgott fel egy-egy alkalommal, amikor felhangzott: «... Ungvári Imre színpadmester, aki 40 éve dolgozik a színháznál...», «Bózsó István főgépész 30 éve...». A színház szabóját, Horváth Ferencet 25. évi szorgalmas munkájáért jutalmazták meg. Hasonlóképpen meleg ünnepelésben részesítették Marinkovics Ilés fűlöt, Mánik László fodrászt,

Vékes Istvánt, a tájékoztatók szervezőjét, Rajnai Sándor műszaki vezetőjét, aki 25 éve van a pályán, a jutalmon kívül egy pipával, lepél meg munkatársait. És ki ne ismerne az ősz hajú Juliska nénit, a földszinten — 45 éve jegyző a színháznál — akinek szeméit elöntötték a meghatottság könnyei. Kucsera Margit, aki — 30 éve jegyző a színháznál — alig tudta palástolni zavarát, amikor átvette a jutalmat. Az énekarból Kisbó Istvánt és Pataki Klárit jutalmazták meg, akik 30 éve vannak már ezen a pályán. Szeretettel köszöntötték a színház dolgozóit Markó Valériát, aki 30 éve süg a színháznak, Bartók József is 30 éves művészi munkájáért jutalmazták. Nem feledkeztek meg Feuer Egonról, a színház orvosának 25. éves munkásságáról sem, aki ugyancsak jutalomban részesült.

Jutalomban részesült még több műszaki dolgozó és a kitüntetettek lelkesen ünnepelték munkatársaik a baráti estén.

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormányküldöttsége Pekingbe utazott

Phenjan (TASZSZ) November 10-én Pekingbe utazott a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormányküldöttsége. A küldöttség vezetője Kim Ir Szen, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság Minisztertanácsának elnöke,